

[Kjeldgaard Iversen.]

felt-Tarp vil jeg gerne sige, at vi sikkert er enige om princippet, at byggeriet skal frigøres såvidt muligt, og det eneste hensyn, som staten skal tage, er at sikre, at det ikke skader andre.

Resultatet af denne debat opgør jeg således, at der fra alle sider er velvilje overfor det spørgsmål, vi her har rejst, og at det kan ventes, at ministeriet omgående tager sagen op og undersøger, hvad der kan lempes med omgående virkning. Navnlige venter jeg, at de selvbyggere, der allerede er kommet i vanskeligheder på grund af restriktionerne, vil blive behandlet fornuftigt og få lov til at bygge deres huse færdige og få lov til at bo i dem. Hvis den højtærede minister ikke kan opnå nok ved dispensationer, håber jeg, at ministeren vil være i stand til i det høje ting at fremsætte lovforslag, der går ud på at frigøre byggeriet i så stor udstrækning som muligt. Jeg er fristet til at slutte med de ord, der står i venstres program: På frihedens grund skal Danmark bygge sin fremtid.

Alfred Jensen: Den højtærede minister mener, jeg skal være taknemlig for den opmærksomhed, han har viet mig. Det er jeg nu imidlertid ikke, ikke fordi jeg er et utaknemligt skarn, men fordi jeg ikke har fået svar på det spørgsmål, jeg har stillet til ministeren, og det er et spørgsmål, ministeren ikke kan være ukendt med, fordi det ærede medlem hr. Kjeldgaard Iversen har stillet det tidligere, nemlig spørgsmålet: Hvorfor opfører vi bunkers her i Danmark, når man ikke gør det i andre lande? Vi har ikke fået svar på det, og jeg synes, at når ministeren vil hævde, at han har været så imødekommende og elskværdig overfor mig, så burde han have besvaret dette spørgsmål, specielt når han dog indlader sig på at behandle adskillige af de problemer, jeg rejste, selvom det kun har været småt.

Jeg hørte vel, at ministeren sagde, at statens faktiske tilskud til boligbyggeri var blevet større. Det kan selvfølgelig nok glæde dem, der sidder og regner ud, hvor meget staten yder til boligbyggeri, og hvor meget der fremskaffes af anden vej, men lejereren, der skal bo deri, ser jo næppe på, hvorledes prioritetsfordelingen er, han ser sikkert på den samlede ydelse, og den er steget, steget temmelig betragteligt, fordi byrderne, forpligtelserne på grund af forøgelse af renter og på grund af forøgelse af ydelse er steget.

Jeg kan hverken tjene ministeren eller andre i at indrømme, at de betragtninger, jeg har ført frem, ikke har nogen relation til det, forespørgslen drejer sig om. Forespørgslen er begrundet med bolignøden, og den anviser et middel, som kan tjene til at afhjælpe bolignøden. Vi erkender, at der kan være en sådan hjælpende lillefinger i det, men heller ikke mere. Problemet at skaffe boliger frem må løses på en anden og mere rationel måde, og jeg synes, at denne debat må slutte lidt anderledes end med et tamt ordskifte mellem forespørgeren og ministeren, og derfor tillader jeg mig at fremsætte følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen:

„Idet folkettinget udtaler, at oprustningen og bunkersbyggeriet bør indstilles for at fremme boligbyggeriet, går tinget over til næste sag på dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg håber ikke, den højtærede formand tager mig det ilde op, når jeg siger, at jeg tager ikke ordet for at omtale eller beskæftige mig med den dagsorden, der er forslået. Det er jo så ligegyldigt, og vi er så vant til den slags. Jeg tager ordet for at besvare det til mig direkte stillede spørgsmål fra det ærede medlem hr. Alfred Jensen, der gik ud på, hvorfor vi bygger bunkers. Det gør vi dels af den formelle grund, at den høje rigsdag har vedtaget, at vi skal gennemføre et civilforsvar — det er nedlagt i civilforsvarsloven —, dernæst af den reelle grund, at verden nu engang er af den beskaffenhed, at krig kan tænkes, og det ville være fuldkommen uforsvarligt, selvom man var af den samme politiske ekstraktion som det ærede medlem, om man ikke sørgede for, at den uskyldige civilbefolkning i hvert fald havde et sted, den kunne ty hen.

(Kort bemærkning).

Alfred Jensen: Nej, det er ikke en besvarelse af mit spørgsmål. Mit spørgsmål var en gentagelse af det ærede medlem hr. Kjeldgaard Iversens spørgsmål: Bygges der ikke bunkers i andre lande, hvor faren for krig er den samme som i Danmark? Det er der meget der tyder på at der ikke gøres.